

Kære studenter, kære studiner, kære forældre, kære hører, kære stander og kære Heis. Jeg har skrevet på den her tale siden jeg blev valgt som elevrådsformand, for omkring et år siden. Og hold kæft der er sket meget på det år. Det første jeg er nødt til at gøre, er at adressere det, der for mange, nok er elefanten i rummet. Alle dem som har været en del af vores rejse på Herlufsholm, men som en årsag eller en anden ikke kan være her i dag. Derfor skal vi som det første i aften, udbringe en skål og sende en tanke til alle dem som ikke er med os i aften.

Vi skåler

Tænk at vi er kommet helt hertil. Det har været 3 lange og turbulente år, i nogens vedkomne har det endda været endnu længere, og jeg må være ærlig og sige at jeg var i tvivl om hvor mange af os der ville komme i mål, men nu står vi her, vi er færdige, og vi skal snart begynde et nyt kapitel. Men inden vi gør det, synes jeg vi skal kigge tilbage på vores tid og på alt det vi har lært. Fordi man lærer rigtig meget som ung, specielt på Herlufsholm. Man lærer selvfølgelig en masse fagligt, men også en masse om livet, og om en selv som menneske. Man lærer om venskaber, kærlighed og lykke, men også ulykke, håbløshed og sorg, det er alt sammen med til at forme os som mennesker, det opbygget alt sammen karakter.

Når jeg ser ud over alle jeg smukke studenter og studiner, bliver jeg en smule sørgmodig, for, som Kim Larsen skrev, bliver her snart stille og alt er snart forbi, og det er en kliché, i know. Men vi skal ikke græde over, at det er slut, vi skal i stedet mindes alt det, der har været. Vi skal se tilbage med glæde på hver en morgenfrime,

hvor vi har kunne sove længe, og hver en træt grå morgen vi har skulle stå tidligt op for at til morgenbord og alt andet vi har elsket og hadet gennem vores tid på Herlufsholm, hvor langt det end har måtte være. Men som sagt skal vi ikke græde, vi skal glædes. Vores tid her, har kun været fantastisk fordi det slutter her, for selvom vi måske ville ønske at det ikke var slut endnu, så er vores tid forbi, den 220. regering regerer snart ikke længere og vi må videre og gøre plads til den næste regering.

Selvom jeg har tiltro til at de fleste af jer nok skal komme godt igennem det videre liv, synes jeg alligevel, at I skal have nogle råd med på vejen, bare for en sikkerhedsskyld;

1. Ved alle valg, er der et fravalg

Vi kan ikke alting her i livet, men det er okay. Når vi siger ja til noget, skal vi lære at det ikke bare er nødvendigt at sige nej til noget andet, men at det nogle gange er for det bedste.

2. Det er lettere at bede om tilgivelse end tilladelse

Folk siger tit nej til gode ideer, men de kan godt tilgive dem.

Bare husk at hvis i først har bedt om tilladelsen og fået nej, er det markant sværere at få tilgivelsen efter.

3. Lær at lyve

Det gør livet nemmere at kunne bevare roen, hvis du er dårlig til det så start småt. Fx ”hold da op, maden smager godt”, ”det er godt nok en flot kjole”, ”har du tabt dig?”

4. Ingen kommer til at presse dig til at ryge hash

Stoffer er alt for dyre til at folk gider give dem til en der ikke vil have dem, den slags sker kun på film.

5. Lær at fedte

Hvis du kan finde ud af at smile, sige de rigtige ting, på den rigtige måde, og grine af dårlige jokes fra folk højere oppe i systemet end dig, så bliver alting nemmere for dig.

6. Vær god ved alle

Specielt dem der gør rent for dig, laver din mad og fikser dine ting.

7. Det er okay at spørge om hjælp

Men det er federe at klare tingene selv, så husk lige at prøve selv først, og ellers har google og YouTube de fleste svar.

8. Hvis noget går i stykker, prøv at reparere det

Uanset om det er et parforhold eller et par bukser, kan mange ting lappes. Men efter 4 lapper er det måske også tid til at få et nyt par bukser.

9. Tal med folk der er uenig med dig

Selvom de tit er dumme at høre på, kan det give nogle gode nye perspektiver at snakke med dem der mener noget andet end dig, og det får man tit mere ud af end at leve i et ekkokammer.

10. Find din egen Bejay

Min mor fortalte mig i sommers at min lillebror Thorkild, havde fortalt hende:

”Jeg har det godt, men jeg mangler en Bejay. Ligesom Theo og Bejay har hinanden, mangler jeg en bedste ven.” Jeg håber at i alle sammen finder en, hvor I kan være jer selv og slappe af, ligesom jeg kan med Bejay.

Derudover vil jeg gerne sige tak. Tak til min årgang, og særligt tak til min klasse.

Som elevrådsformand har det været et langt år, der har været mange forventninger og et stort pres, men I har altid været klar til at sende mig afleveringer og dele jeres noter med mig så jeg ikke kom bagud, det sætter jeg virkelig pris på. Hvis det ikke havde været for jeres hjælp, og støtte, havde jeg nok ikke stået her som student lige nu.

Derudover vil jeg gerne sige tak til dig Anna. Du har været den bedste næstformand, jeg kunne ønske mig i elevrådet og det har været en fornøjelse og en ære at arbejde sammen med dig. Du har været klar på at sparre med mig, hvis jeg var i tvivl om noget, og du har aldrig været bange for at sige hvad du mener, og selvom vi tit var uenige, forgik det altid i god tone og vi fandt et godt mellem-sted, så vi kunne repræsentere alle elevernes holdninger. Vi har kunne aflaste hinanden i svære og stressede perioder og for det vil jeg altid være evigt taknemmelig.

Det sidste jeg vil sige til jer, er noget min far engang sagde til mig, og jeg vil selv mene det er det noget af det vigtigste i skal huske i livet. Vi sad på sofaen hjemme i stuen, da han vender sig mod mig og siger *"Theo, du skal huske her i livet, er det ikke dine karakterer der betyder noget, det er din karakter."* Det skal i også huske, uanset hvor godt de overståede eksamener er gået, så skal i her i livet fokuserer på jeres personlige udvikling. Vores karakterer, eller forældre, kan måske skaffe os jobinterviewet, men vi skal selv lande jobbet. Men først skal vi dog finde ud af hvorfor vi er her, ikke her på Herlufsholm, men her i livet, fordi som den tyske filosof Nietzsche skrev: *"Den der ved, hvorfor han skal leve, tåler næsten et hvilket som helst hvordan."* og det kan måske lyde lidt kryptisk, men det det betyder er, at hvis I finder ud af hvad I vil med livet, hvad I brænder for, så er det lige meget hvor fattige, eller rige, I bliver.

Men først skal vi lige alle sammen overleve sommerferien og alle studentergilderne, for jeg ved at mit motto for studentertiden er to suspekt citater; *"Hvis du vil snak' til mig, fang mig en brandert"* og *"Vi ses i helvede"*.

Tak for 3 gode år.

Lev stærkt, dø ungt og længe leve den 220. regering!

Skål!